

יום ב', ג' ב תשס"ה (14 במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

עקרונות לוח השנה הקראי – [השלמת המאמר]

אם לא הגיע האביב בחודש ה-12 הוא חודש **אדר**, אז היו מעברים את השנה - כלומר מוסיפים חודש נוסף בסופה - אדר ב'. כך נדחה למעשה חג הפסח בחודש, ונפל באביב.

היהודים הרבניים נהגו לפי עקרון זה, עד שבסביבות המאה ה-9 לסה"נ הם קבעו את חשבון 19 השנים, שאמור לחזות את האביב אך בפועל הוא לא תמיד מדויק. לפי שיטה זו בכל 19 שנים יש 12 שנים פשוטות ו-7 שנים מעוברות.

היהודים הקראים לעומתם המשיכו לדבוק בכתוב בתורה ובעיבור השנה לפי תצפיות וחיפוש אחרי האביב. גם לאחר שנתרחקו הקראים מהחקלאות, הם שמרו על זיקתם לארץ-ישראל ולאדמתה. מידי שנה הקראים **שלחו שליחים לבקש את האביב בארץ-ישראל** ואם לא נמצא האביב בסוף השנה, עוברה השנה. עקרון זה של לוח השנה העברי היה כה חשוב עבור הקראים עד שבכתובה הקראית **קיים תנאי בו מתחייבים בני הזוג לשמור את הלוח לפי עקרון האביב** ולפי עקרון ראיית הירח. יש הטוענים שתנאי זה הוסף לכתובה כדי שיקוימו החגים לפי ההלכה הקראית גם בנישואין בין קראים לרבניים.

אולם במרוצת הימים בעקבות ההתפשטות הקראית הנרחבת ברחבי העולם - מפרס במזרח ועד מערב-אפריקה, ממזרחים בדרום ועד ליטא בצפון, לא יכלה עוד עדות ה'אביב' להגיע אל כל קהילות הקראים, וקהילות קראיות החלו לאמץ אט-אט את מחזור 19 השנים הרבני. בתחילה רק הקהילות הקראיות המרוחקות מארץ-ישראל נאלצו לוותר על עיבור השנה לפי עקרון 'מציאת האביב' מחמת קשיי הריחוק ואי יכולתן לקבל דיווחים על מצב הבשלת השעורה בארץ-ישראל. עם זאת, אותן קהילות לא כפרו בעקרון שצריך לעבר את השנה לפי תצפיות על מצב השעורה בארץ אלא טענו שבמצבן הן אינן מסוגלות לעשות כן. חכמים קראיים מהמאה ה-15 מדווחים שהיו שנים בהן קהילות בארץ-ישראל, שפעלו לפי עקרון מציאת האביב, וקהילות בגולה, שפעלו לפי מחזור 19 השנים, לא עיברו את אותן שנים. בסביבות המאה ה-19 נטשו גם קראי ארץ-ישראל את שיטת עיבור השנה לפי מציאת האביב ועברו למחזור 19 השנים הרבני, וזאת כדי למנוע פער במועדי החגים בין הקהילות הקראיות השונות.

כיום, עם שיבתם של הקראים לארץ-ישראל, ישנה מגמה של חזרה לשיטה המקורית של עיבור השנה לפי מציאת האביב בארץ-ישראל.

http://he.wikipedia.org/wiki/%D7%94%D7%9C%D7%95%D7%97_%D7%94%D7%A2%D7%91%D7%A8%D7%94%D7%A7%D7%A8%D7%90%D7%99_7%D7%99

היום, **ג' באדר ב'** – יום פטירתו, לפני 95 שנה, של **משה ליליינבלום**, מי שהיה (יחד עם יהודה לייב פינסקר) מחשובי ההוגים של "**חיבת ציון**".

משה ליליינבלום (1843–1910) מהווה דוגמא ליהודי משכיל, שהיה מקורב לרעיונות סוציאליסטיים, אשר בעקבות הפוגרומים שינה לחלוטין את השקפתו על עתיד החברה היהודית בגולה. מסקנותיו של ליליינבלום היו ברורות וחרירות:

1. **היהודים הנם זרים**, תמיד יהיו זרים ואין סיכוי שהאנטישמיות תחלוף. אדרבה, האנטישמיות אינה מופנית רק כלפי היהודי הדתי מן העולם הישן, אלא גם כנגד יהודים משכילים, שנטשו את הדת והתבוללו בחברה הלא-יהודית.

2. **רק עליה לא"י** תשמש פתרון לאומה כולה.

"כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צב-אות בעיר אלוקינו, אלוקים יכוננו עד עולם סלה." [תהלים מ"ח 9]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שני** בשבת

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום ב', ג' ב תשס"ה (14 במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

ודווקא א"י ולא מקום אחר, משום הזיקה ההיסטורית אליה, משום שבה ניתן לשקם כלכלית את העם, ומשום שא"י יכולה לשמש "מקלט" לעם היהודי. <http://lib.cet.ac.il/Pages/item.asp?item=5460>

"כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צב-אות בעיר אלוקינו, אלוקים יכונן עד עולם סלה." [תהלים מ"ח 9]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום שני בשבת
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל